

L'AURELLA

Revista escolar

C.E.I.P. "Carles de Fortuny" ESPONELLÀ

NÚMERO 44

CURS 2010 /2011 – JUNY - 2011

Sumari

Editorial

EDUCACIÓ INFANTIL

- L'hort a Educació Infantil
- Passatemp

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Cicle Inicial :

- Endevinalles : Els oficis
- Entrevista : Actors i actrius de "Repartim papers"
- Experiment : El got d'aigua
- Il·lustracions : Mercè Arànega

Cicle Mitjà :

- Anem al Zoo
- Les dones parlen
- Escola de Natura

Cicle Superior :

- Visita a l'Ajuntament d'Espionellà
- Les Colònies a Can Maiol

Notícies

- Infantil
- Primària

Jocs Florals

- Obres guanyadores

English:

- The Star-no sed mole

Educació Física:

- El Rodajoc a Espionellà

Música:

- El Taller de Guitarra

I per acabar... UN CONTE

- Escrit "Virtudes Choique" de Carlos Joaquín Durán

EDITORIAL

Us fem arribar un nou exemplar de la nostra revista escolar "L'AURELLA". Com podeu veure li hem donat un nou format, sobretot pel que fa al contingut. Volem que sigui un element més de comunicació entre l'escola i les famílies, i que es complementi amb altres canals comunicatius com són els fulls informatius mensual i ara últimament la nostra pàgina web i més concretament els diferents blocs que la formen.

A la nostra web (<http://www.xtec.es/centres/b7001097>) hi podeu trobar informació del municipi d'Esponellà i de l'escola, del personal qui treballa, els serveis que oferim, els trets d'identitat de l'escola, les activitats que fem.

També teniu a la vostra disposició i en format digital les últimes revistes escolars publicades que les podeu mirar i descarregar (<http://www.xtec.es/centres/b7001097/aurella.htm>).

Si el que voleu és veure i descarregar les fotografies de les diferents activitats dels vostres fills poder anar al bloc "**Novetats**" (<http://www.fotosescolaespo1.blogspot.com>). Clicant damunt la foto de portada us enllaçarà amb l'àlbum de Picasa.

Finalment, a l'apartat "**Webs amigues**" hi trobareu un recull de diferents blocs temàtics : **Ed. Infantil, Cicle Inicial, Mitjà i Superior, Música, Festes, Tradicions i Sortides, A.M.I.P.A.** En aquests blocs hi pengem fotografies, vídeos i textos.

Volem destacar el bloc "**Taulell d'Anuncis**". En aquest bloc teniu a la vostra disposició els menús, models d'autoritzacions que us poden ser útils, tots els fulls informatius del curs, el Pla Anual de l'escola, així com el projecte de menjador. (<http://blocs.xtec.cat/taulelldanuncis>).

Esperem que us sigui d'utilitat i que gaudiu del contingut del número 44 de la nostra revista.

Passeu un bon estiu!

Els Mestres de l'escola

L'HORT A EDUCACIÓ INFANTIL

Amb motiu de la *Fira de la carbassa*, els/les alumnes del Parvulari vam visitar l'hort de la *Justa*. Aleshores acabàvem d'entrar a la tardor i vam tenir oportunitat d'observar tot tipus de carbasses (vinateres, cacauet, barret de bisbe..) i altres plantes de temporada.

Amb motiu de l'inici dels tallers de cicle i tenint en compte l'arribada de l'hivern, organitzats en grups interaula (P3-P4-P5) a finals del mes de gener ens vam preguntar: "*Quines plantes creieu que trobaríem ara si tornéssim a visitar un hort?*" Recollides les diferents aportacions dels/les alumnes vam considerar que la millor forma de comprovar-les era planificar una sortida a l'hort de l'*Eugenio* i d'en *Pere* per tal d'observar-ho directament.

Aquesta sortida juntament amb el treball desenvolupat posteriorment ens van permetre revisar, confirmar i/o replantejar les nostres idees inicials respecte a les fruites, verdures i hortalisses que podem sembrar, plantar i recollir en plena temporada d'hivern en un hort del poble d'Esponellà.

Aquestes visites als horts ens van engrescar tant que ens va semblar interessant iniciar un projecte de l'hort a l'escola. A principis del mes de febrer, doncs, es va preparar un espai al pati per a fer-hi l'hort: es va decidir fer-lo on hi havia la sorra dels alumnes de primària però caldria portar-hi terra i fems. També s'hi faria una tanca perquè quedés protegit durant l'estona del pati.

Amb l'hort ja llest, durant els tallers varem fer converses amb els/les alumnes per parlar del que s'hi hauria de sembrar i/o plantar. Amb l'ajuda de les informacions del calendari del pagès, del que ens havien explicat els pagesos i de les observacions dels alumnes varem poder fer entre tots una llista de les fruites, verdures i hortalisses més adequades per a plantar a l'hort durant l'hivern.

Un cop feta la llista ja només ens faltava saber la manera com obtenir les llavors i el planter i davant la pregunta formulada " *On ho podem trobar?*" va sortir la resposta d'anar-ne a comprar. A l'hora d'anar-ho a comprar es va acordar que hi podíem anar a Banyoles i per això a finals del mes de febrer tots plegats varem fer la sortida al mercat .

Teníem l'espai per l'hort i havíem comprat les llavors, ens faltava saber per on començar. Per això vam demanar l'assessorament de la Justa, l' Eugenio i en Pere que van venir a l'escola a mostrar-nos de quina manera podíem organitzar el nostre hort i plantar les llavors. Entre tots/es vam plantar carxoferes, enciams, cols, cebes, alls ... i vam escriure els noms en els cartells per fer memòria i reconèixer millor les plantes durant el seu procés de creixement.

Amb el pas del temps ens van anar sorgint diferents dubtes, per això vam convidar l'Helena, tècnica agrícola, que ens va ajudar a resoldre'ls. Ens va informar sobre les malalties que podien patir les plantes, ens va ensenyar a detectar-les mirant les seves fulles i va explicar-nos com es podien solucionar.

Ja entrada la primavera ens vam preguntar si hi havia altres verdures i fruites que poguéssim plantar al nostre hort. Després de parlar-ne vam tornar a visitar els horts de l'Eugenio i en Pere i ens van confirmar que efectivament, a la primavera els horts eren molt més rics.

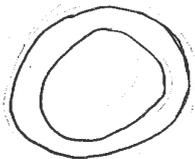
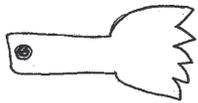
Amb tot el que havíem après, vam decidir acabar el procés provant el resultat del nostre esforç. Vam arrencar enciams i escaroles i entre tots/es vam fer una amanida que va quedar exquisida.

Finalment, amb l'ajuda d'un cuiner professional, en Xevi, vam veure que amb uns quants ous i uns alls tendres es pot fer una truita boníssima. I així, fent tastets amb els productes de temporada del nostre hort anem prenent consciència de la riquesa d'aquests aliments frescos cultivats amb les nostres pròpies mans.

PASSATEMPS D'EDUCACIÓ INFANTIL:

BUSCA EN AQUESTA **SOPA DE LLETRES** ELS INGREDIENTS I ELS ESTRIS DE CUINA QUE NECESSITEM PER FER UNA TRUITA D'ALLS:

O	T	D	I	U	C	P	L	V	F
V	P	A	S	O	R	L	L	P	O
S	A	L	N	F	C	A	E	L	R
K	E	A	P	M	N	T	N	P	Q
T	L	T	L	D	C	K	G	N	U
U	L	L	N	U	R	O	U	M	I
G	A	N	I	V	E	T	A	U	L
A	L	X	Y	M	K	V	D	V	L
E	L	N	U	I	Z	T	F	Y	A
S	S	W	Q	T	L	S	G	F	Q
O	T	O	A	P	S	U	A	E	W
L	E	M	P	P	S	D	T	K	U
B	O	L	P	A	I	U	C	P	A

LABERINT: AJUDA EL NEN A TROBAR EL CAMÍ PER ARRIBAR A L'HORT A COLLIR LES PATATES I LA PASTANAGA

The maze consists of a grid of vertical lines with several gaps. On the left side, there is a hand-drawn character of a boy with spiky hair, wearing a shirt and pants, holding a small object. On the right side, there are several hand-drawn vegetables: two potatoes, a carrot, a large potato, and two more potatoes.

ORDENA LES LLETRES I OBTINDRÀS EL NOM D'ALGUNES FRUITES, VERDURES I HORTALISSES:

The image contains a 3x3 grid of vegetable drawings, each with a set of jumbled letters. Below each drawing is a dashed line for writing the name of the vegetable.

- Top-left:** A round vegetable with a stem. Letters: m, o, a, p.
- Top-middle:** A stalk of leafy greens. Letters: a, l, b, d, e, a.
- Top-right:** A round vegetable with a stem. Letters: a, o, n, t, r, a, j.
- Middle-left:** A long, pointed vegetable. Letters: l, m, l, n, i, a.
- Middle-middle:** A stalk of leafy greens. Letters: n, a, c, e, m, i.
- Middle-right:** A head of leafy greens. Letters: o, a, f, r, a, x, c.
- Bottom-left:** A stalk of leafy greens. Letters: q, r, o, i, u, l, b.
- Bottom-middle:** A long, curved vegetable. Letters: a, t, a, l, p, n.
- Bottom-right:** A round vegetable with a stem. Letters: b, o, a, e.

CICLE INICIAL:

Durant el segon trimestre, els nens i nenes de cicle inicial hem fet com a projecte "els oficis". Cadascú havia de triar un ofici, això no va costar gaire. El que va costar més va ser pensar què en volíem saber. Vam fer-ho per grups, i vam escriure un guió amb tot el que havíem dit.

Seguint el guió, vam haver de buscar tota la informació, fer enquestes, buscar material i si podíem, preparar una part pràctica perquè tota la classe participés de l'ofici.

Ens va agradar molt que vinguessin els pares, familiars o amics a ajudar-nos en la nostra exposició. També vam fer dues sortides, una als bombers i una altra a ca la Violeta.

Voleu saber alguns oficis que vam treballar? Doncs va, a veure si els podeu endevinar:

ENDEVINALLES

Es valent
i salva a la gent.
Apaga tots els focs
Amb aigua i extintors.
Marc Ribó, 2n

Es un treball molt divertit perquè ensenya a anar amb carro als cavalls.
Es un mestre d'animals i els hi cura tots els mals.

Violeta Homs, 1r

És molta paciència,
i ensenya als nens i nenes
a llegir bé, a sumar i a
restar,
A explicar contes i a
cantar.

Quin ofici serà?

Martina Estany, 1r

És un pinzell i un pic
i busca fòssils dia i nit.

Li agraden els dinosaures.
Sembla un escultor,
però no ho és de debó.
Quin ofici és?

Briac Amat, 1r

Va a les festes i als
embalats, posant llums
a grapats.

Treballa perquè
tots s'ho passin bé.
I quants de plàstic ha
de portar per no
enrampar-se la mà.

Jurian Carrats, 2n

Canta cançons,
explica contes,
treballa fent racons
i s'estima
els seus minyons.
Quin ofici és?

Marina Yani, 1r

Treballa dia i nit
fins acabar un còmic
divertit.

Abans feia servir ploma i
pinzells, per fer dibuixos
bells.

El seu treball ha de ser
molt expressiu, per això de
signes gràfics en sap un
niu!

Jordi Mas, 2n

Cura a les persones.
Diu quines medicines
hem de prendre.
Dóna piruletes
quan punxa als infants.
Quin ofici és
que ens ajuda a estar més
sans?

Jana Moreras, 2n

ENTREVISTA ALS ACTORS I ACTRIUS DE L'OBRA "REPARTIM PAPERS"

Després de tot el curs de fer el taller de teatre, els nens i nenes de cicle inicial opinen sobre l'obra que estan preparant: "Repartim papers"

Briac: El que m'agrada més és quan sona la música i ens hem de vestir rrrrrrrràpidament!

Jordi: Home, m'agrada quan surto jo! M'agrada fer de bruixot.

Marina: M'agrada el teatre. És divertit fer anar les veus quietoca, per exemple, quan estàs enfadada no parles igual que quan estàs contenta.
M'agrada l'entrada que faig a l'obra.

David: A mi em fa vergonya parlar davant de tota la gent. M'agrada més mirar el teatre que sortir en una obra.

Marc Font: M'agrada actuar. Em posa nerviós saber que tothom m'està mirant però al cap d'un moment ja em passa.

Toni: Depèn del que fem m'agrada més o menys. El paper que faig ja m'agrada. He après algunes coses, però tampoc moltes.

Iurian: M'agrada sortir i parlar a l'escenari. Quan penso que tothom em veu em poso una mica nerviós.

Joel: Sí que m'agrada fer teatre i no em fa vergonya.

Èrica: M'agrada veure com em miren quan parlo. Al Teatre de Banyoles hi havia una nena que em saludava però jo no podia, perquè estava fent el meu treball!!!

Jana: M'agrada sortir a l'escenari. Estic millor quan surto acompanyada. M'agrada quan en Marc Font tira l'aigua a en César. Em fa riure.

Violeta: A mi m'agrada més veure com actuen els altres que fer-ho jo.

César: És important saber fer teatre perquè aprens a parlar bé, t'has d'aprendre el paper i estar concentrat. És divertit fer diferents coses.

Lluís: M'agrada una mica. M'agrada més mirar-lo. De l'obra m'agrada dir:

- Per què no li gastem una broma?

Martina: M'agrada veure com la Violeta fa d'animal ferotge. A mi m'agrada molt anar al teatre, sempre en miro però actuar no m'agrada gaire.

Marc Ribó: El que m'agrada més és quan actuo jo. He après a no cridar. I també a no passar per darrere la cortina negra del fons.

EXPERIMENT

Els nens i nenes de cicle inicial us volen ensenyar un experiment que van fer:

COM AGUANTAR UN GOT PLE D'AIGUA SOBRE UN FULL DE PAPER

MATERIAL: 3 gots, aigua i un full de paper.

1.- Doblega el full de paper en forma d'acordió.

2.- Posa el paper que faci de pont entre mig de dos gots.

3.- Omple un got d'aigua i situa'l sobre el paper.

4.- Mira com el paper aguanta el pes del got ple d'aigua!!!

CICLE INICIAL:

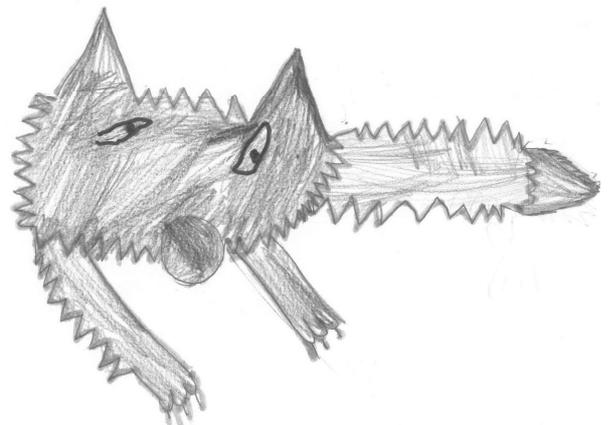
Ens trobem en una classe d'expressió escrita el mes de febrer. A l'escola ha de venir la il·lustradora i escriptora Mercè Arànega. Ens fa molta il·lusió, i a la classe tots hem portat llibres seus i els hem llegit. Ens fixem en com dibuixa i pinta les il·lustracions.

M'agrada la fada Caterina perquè fa trucs de magia i està concentrada amb els ulls tancats.

BIC

M'agrada la guineu perquè el vol menjar les granotes i fa cara d'infadada.

David

Seuís

M'agrada el globus perquè si explota faa zzzzzzz...

La Lola s'ha posat a la maleta

Les il·lustracions penso que estan fetes amb pintura. Barreja molts colors. Els dibuixos són molt grans. A vegades s'han de buscar coses. A mi m'agrada el dibuix dels ocells i la serp, perquè són molt grans i tenen molts colors. Les cares són molt expressives.

TORRE DE NEU

M'han agradat les il·lustracions perquè són molt boniques i tenen molts colors. La torre de neu és molt alta i bonica. La granota té la cara molt contenta quant fa la torre de neu.

La Lola a l'espai
Barreja molts colors i trobo que queda bonic.
He vist que pensa molt en tot perquè hi ha molts detalls.
El que vol que es vegi és molt gran. Marc. 5

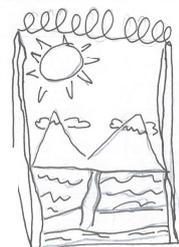
Com deu fer els dibuixos?

Mare Oriolga

Deu mirar la natura observar les roses.

Tot ser ho dibuixa en un bloc i a partir d'això fa un llibre.
Deu viatjar pel món i mira paisatges.

Marc Ribó

JANA I MARC RIBÓ

MARC FONT

MERCÈ ARÀNEGA

Potreu anar als boscos a observar els animals,

o Va per altres llocs on hi hagi animals com el zoo. Sap dibuixar molt bé perquè els copia i perquè els mira molt bé.

Ens agraden les seves il·lustracions

LLUÍS I DAVID

I per fi va arribar la Mercè i ens va explicar moltes coses, ens va agradar molt:

Pinta amb aquarel·la, amb llapis de colors, amb guixos i amb ordinador.

Per dibuixar és molt observadora i mira moltes fotos i reportatges.

Fa servir molts fulls de paper reciclat per fer proves, i ho fa amb un llapis amb molta punta.

Després dibuixa fent pessigolles al paper: "els dibuixos es fan pensant i amb pessigolles, si no estiguessin al cap, la mà faria tonteries, no sabria cap on ha d'anar".

"Els dibuixos de la Lola i en Tupi, tenen els colors de les laminadures perquè els nens i nenes tinguin ganes de menjar-los i llegir-los".

Per pintar un dibuix s'hi està 3 o 4 dies.

La Mercè ens va portar el germanet d'en Tupi, un conillet blanc, suau i una mica trapella. I va dir que tenia un mosquit que s'amagava a dintre d'un tap de retolador. Va destapar el retolador i el mosquit ens va pessigar!!! Ens van venir moltes ganes de llegir!

CÉSAR, MARTINA, VIOLETA I LLUÍS

ANEM AL ZOO

El dia 4 d'abril els alumnes de cicle mitjà vam fer una excursió al zoo. Aquesta sortida la vam organitzar els alumnes de 4t. Nosaltres mateixos vam trucar al zoo per demanar l'activitat que havíem triat i per concretar dia i hora de visita. També vam trucar a en Tarradas per llogar els autocars i vam calcular el preu de tot plegat.

El viatge va ser llarg, però va valdre la pena.

A l'entrada del zoo hi havia molts paons que estaven lliures.

Abans de veure els paons vam veure els cangurs.

On vam anar a esmorzar, vam veure les zebres, nyus, estruços i en un altre tancat hi havia un dromedari. Al costat hi havia els cérvols. Més endavant vam veure l'elefant, tot seguit la girafa.

Uns passos més enllà hi havia els suricates en una banda, i en l'altra banda, els flamencs.

També vam veure els pingüins, i un d'ells que no parava de fer voltes a la piscina, semblava que estigués boig.

Les foques no sortien de l'aigua, menys una que no es volia mullar.

Vam anar al terrari, on hi havia molts rèptils, cocodrils i caimans. Al final de tot hi havia un cocodril d'ulleres, que semblava ric, perquè la seva piscina estava plena de monedes.

A les 12h del migdia ,vam anar a fer un taller de Vertebrats amb una noia que es deia Glòria. Ens va ensenyar quatre experiments, a més d'explicar-nos i preguntar-nos coses dels animals vertebrats.

El que ens va agradar més va ser: Els òrgans dels sentits ". Es tracta d'olorar líquids, tocar objectes i tastar coses.

Després vam anar a dinar. Les nenes de quart van fer una parada i les de tercer una altra, amb tovalles...

Mentrestant els nens menjaven per grups petits.

Els animals que ens van agradar més van ser: el surikata perquè era molt maco i petit, el pingüí perquè tenia les plomes molt brillants i eren divertits, i els lèmurs perquè saltaven d'un lloc a l'altre i es barallaven.

Quan vam acabar de dinar, vam fer un volt per allà on hi havia els fèlids. Vam veure: el guepard, la pantera, el jaguar, els llops, el lleopard, el tigre... Més tard vam veure els lloros.

Vam trobar un lloc on posaves la cara, eren dibuixos d'animals i ens vam fer una foto.

La veieu aquí al costat.

De tornada cap a l'autobús vam veure: el capibara, el ualabí i altres animals estranys. L'excursió ens va agradar molt i ens ho vam passar molt bé. Preparar la sortida també va ser molt interessant.

Òria Busquets, Jofre Costa, Martina Flores, Christian Garreta, Paula Sigüenza, Judith Tortajada, Miquel Silva

LES DONES PARLEN

Les dones parlen és una activitat que consisteix en que dues dones grans del poble expliquen a la mainada com era la vida quan elles eren petites, com eren les escoles, quins costums hi havia...

Els alumnes de 3r de Cicle Mitjà ens ho expliquen així:

El dia 24 de maig vam anar a cal Baró i vam conèixer la Paquita i la Justa, dues àvies molt maques.

Ens van explicar que eren amigues des de tota la vida, en els temps difícils i en els fàcils.

Ens van explicar la vida d'abans i com vivien elles de petites.

La Paquita va començar l'escola als 5 anys i la Justa als 7 anys. La Justa només hi va estar 9 mesos perquè el seu pare va anar a la guerra i ella havia de cuidar les seves germanes i anar a pasturar a les vaques.

A la seva escola, només hi havia nenes perquè en aquell temps els nens estaven en una altra escola. Les escoles no eren escoles, sino cases.

Els nens feien coses diferents que les nenes. A les tardes, les nenes cosien i aprenien a ser mestresses de casa i els nens feien més matemàtiques .

Quan els castigaven els hi agafaven la mà i els picaven amb un regle. Els càstigs eren molt grossos en aquell temps.

Les filles s'havien de casar amb algun noi que fes la mateixa feina que el seu pare.

Els fills es casaven amb una noia que tingués diners.

La Paquita ens ha explicat que un dia els Reis li van portar una nina però els seus pares li van dir que només hi podia jugar tres diumenges. I l'any següent els Reis li van tornar a portar la mateixa nina.

Ens van dir que abans Can Roca no només era restaurant sinó que a vegades hi feien cinema o ball, comèdia, sopars...

Una noia perquè ballessin amb ella, deia als nois que els donaria una pesseta.

Biel Bosch, Marçal Bosch, Blai Busquets, Gerard Busquets, Jana Costa, Mark De Jaeger, Iris Homs, Vall Octavio, Laura Puig, Abril Rigall, Dylan Zoonekind

ESCOLA DE NATURA DE BANYOLES

Els alumnes de Cicle Mitjà, vam fer una activitat amb l'Escola de Natura de Banyoles, per prendre consciència de la necessitat de Reduir el volum de deixalles que generem. Ens van ensenyar que amb les deixalles orgàniques es pot fer compost.

Llavors nosaltres vam crear uns cartells per animar a la gent a que ho faci. Aquí els teniu.

TIREU LES RESTES DE
MENJAR AL CONTENIDOR MARRÓ

**Amb les restes orgàniques
es pot fer compost.**

TRIA:

LA TERRA MALALTA O EL RECICLATGE

Ajuda a fer un món millor

Redueix
Recicla
REUTILITZA

**CATALUNYA
LLIURE
DE BOSSES**

VISITA A L'AJUNTAMENT D'ESPONELLÀ

La classe de cicle superior treballàvem la carta a expressió escrita i després de veure molts models i enviar-nos cartes entre nosaltres, vam decidir que li enviaríem una carta a l'alcaldeessa d'Espionellà, la senyora Rosa Teixidor Planells.

Entre tots la vam escriure: li vàiem dit que li agràvem tot el que feia pel poble i per l'escola. També li diguérem que ens agradava molt que fos l'alcaldeessa i que ens agradaria que es tornés a presentar les properes eleccions. Li vam preguntar si podíem anar a visitar l'ajuntament i que ens expliqués la feina que s'hi fa, les funcions de l'alcaldeessa i els regidors... Finalment vam signar tots els alumnes i l'enviàrem per correu. Uns dies després vam rebre la seva contesta i ens deia que estava molt contenta de rebre la carta i que la animéssim a continuar sent alcaldeessa. I ens va convidar a visitar l'ajuntament. El dilluns 28 de març, a les deu del matí, hi anàrem. Ens va rebre la Rosa i en Roger (Regidor d'Urbanisme i Hisenda) i vam anar a la sala de plens. Ens assegüem a la taula i ens va explicar les funcions de l'alcaldeessa i els serveis que ofereix l'ajuntament.

Li vam fer preguntes i després ens va ensenyar les diferents sales: el soterrani, on hi guarden els documents més antics i altres materials. Tot seguit vam anar a la infermeria i al despatx del doctor.

Ens va presentar a la Marta, la Montse i a l'Anna, les secretàries. A continuació vam entrar al seu despatx i allà ens van donar un pin de l'escut d'Espionellà i caramels, a cada un.

Abans de marxar ens férem una foto tots junts a l'entrada de l'ajuntament, ens acomiadàrem i tornàrem cap a l'escola.

La visita va ser molt interessant i ens va agradar molt.

Alumnes de 5è i 6è de cicle superior.

COLÒNIES ESCOLARS A CAN MAIOL

Un any més, els alumnes de l'escola hem anat de colònies a Can Maiol (St. Andreu de Salou) els dies 25, 26 i 27 de maig. Tots nosaltres ens esperem amb molta il·lusió que arribin aquests dies. Fins i tot els dies abans no podem dormir. Quan arribem a l'escola, carregats amb la motxilla, el mocador vermell i la gorra, estem esverats i parlem del que farem a la casa.

LA CASA

La casa de colònies era molt gran i maca. Constava de quatre edificis: les habitacions, la cuina menjador, lavabos i dutxes.

Els exteriors estaven molt ben cuidats i hi havia: un camp de futbol, un camp de bàsquet, dos coberts, unes gàbies d'animals, un hivernacle, un parc infantil i una piscina. En una habitació gran hi havia els d'infantil i en una altra els de primària. En el menjador hi estàvem tots junts i a cada àpat un grup parava i desparava les taules. El menjar, en general, va ser molt bo: pizza, truita, amanida...

ELS MONITORS

Teníem sis monitors que eren molt simpàtics i divertits. Eren els encarregats de fer els tallers i de vigilar quan els mestres menjaven.

L'HIMNE

Aquest anys, els de Cicle Superior amb l'ajuda de la Gemma i en Joan Carles vam fer l'himne de les colònies. El ritme era el de "Llença't" de Lax'n'busto. La lletra parla de les coses que fem a colònies, les activitats...

Les nenes de Cicle Superior ens vam emportar les guitarres per tocar l'himne a l'hora dels àpats. L'últim dia la vam dedicar als monitors. Quan vam arribar a l'escola la vam dedicar als pares.

LES ACTIVITATS

La primera activitat dels de primària va ser la passejada amb burro: en Tonet i la Lola.

Tornant de la passejada vam fer un clauer. Primer ens van donar un tall de fusta i el vam polir, després vam dibuixar la nostra inicial a sobre i al final, amb un clau i un martell, la vam resseguir. Per acabar el vam tenyir de color verd.

Al matí vam anar a una granja de cargols. Allà a la granja ens van explicar moltes coses dels cargols, n'hi havien molts. Vam fer una prova per saber si eren sords. La prova consistia en cridar ben fort i mirar si els cargol s'espantaven. No s'espantaven, són sords. Als cargols se'ls ha de cuidar molt; eren a dintre de caixes en un hivernacle.

A la tarda vam fer un awale (un joc de taula africà).

Primer vam fer tres grups i cada grup va passar per un taller.

En un dels tallers ens van ensenyar a jugar-hi, a l'altre en vam construir un i a l'altre vam fer un braçalet de la sort per jugar-hi.

L'últim dia al matí vam anar al bosc, ens van dir alguns noms d'arbres i també vam agafar flors i fulles. Un cop a la casa de colònies vam agafar les flors que ens agradaven més i les vam ficar a dos metacililats transparents. Va quedar molt maco.

Els d'infantil van fer les següents activitats:

- Van plantar un enciam, van visitar i tocar els animals que tenen a les gàbies, van fer una passejada amb la Lola i van fer pa.

ELS JOCS DE NIT

En el primer joc de nit els monitors ens van explicar una història d'un pagès que havia viscut fa molts anys i vam haver de buscar unes pistes per trobar el tresor. Dins del tresor hi havia monedes de xocolata. El més emocionant va ser quan els burros es van escapar i van córrer cap a nosaltres. El dijous a la nit ens van ensenyar a fer uns ritmes i després vam fer un concurs per poder entrar a la discoteca. Al final els dos grups que vam fer van quedar en empat i tots van poder ballar i ens ho vam passar molt bé.

Els petits van fer un joc de nit que tractava de follets. Amb l'ajuda de llanternes havien de buscar els follets que hi havia per la casa. Finalment els petits van anar una estona a la discoteca amb els grans.

NOTÍCIES

NOTÍCIES D'EDUCACIÓ INFANTIL:

- **NAIXEMENTS**

DURANT AQUEST CURS 2010-11 A LA CLASSE DE P3 HI HA HAGUT DOS NAIXEMENTS: EL PASSAT MES DE SETEMBRE VA NÉIXER LA CLÀUDIA, LA GERMANETA D'EN FERRAN; I EL MES DE MARÇ VA NÉIXER LA LAIA, GERMANETA DE L'ERIK.

EN EL GRUP DE P5, EN *DAMIÀ CASELLAS MARTÍNEZ* I LA SEVA FAMÍLIA VAN DONAR LA BENVINGUDA A EN *MAIOL*. EL MÉS MENUT DE LA CASA VA NÉIXER EL DISSABTE 28 D'AGOST, AVIAT CELEBRARÀ EL SEU PRIMER ANIVERSARI!

- **TEATRE**

EL PASSAT 18 DE GENER ELS ALUMNES D'EDUCACIÓ INFANTIL VAM ANAR AL TEATRE MUNICIPAL DE BANYOLES A VEURE L'OBRA *GONG-GONG*. ENS VAM DIVERTIR MOLT AMB LES AVENTURES I CANÇONS DE LA DRAGONA MINA-LI.

- **SORRERA**

D'ENÇÀ DEL MES DE FEBRER, AL PATI DEL PARVULARI GAUDIM D'UNA NOVA SORRERA ADAPTADA A LA NORMATIVA MÉS ACTUAL.

- **MUSICA TRADICIONAL**

EL DIMARTS 22 DE MARÇ ELS/LÉS ALUMNES DE PARVULARI VAM ANAR A L'AUDITORI DE BANYOLES A ESCOLTAR I PARTICIPAR D'UN CONCERT EN DIRECTE: *TRINCO-TRINCO*. UN ESPECTACLE BASAT EN CANÇONS TRADICIONALS DEL NOSTRE PAÍS INTERPRETADES AMB UN EXTENS REPERTORI D'INSTRUMENTS: FLAUTA, GUITARRA, ACORDIÓ DIATÒNIC, MANDOLINA...

- **CURSET DE NATACIÓ**

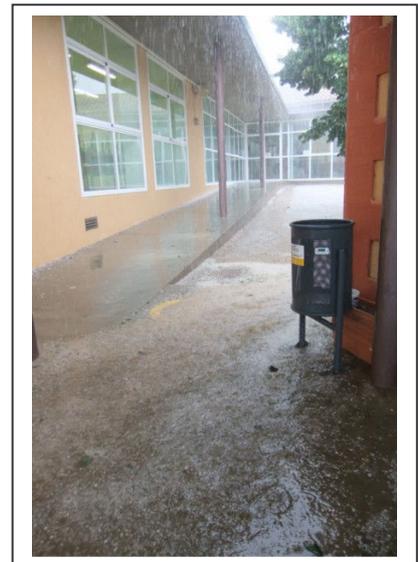
UN ANY MÉS, ELS NENS I NENES DE P4 I P5 HEM REALITZAT UN CURS DE NATACIÓ AL CLUB NATACIÓ BANYOLES. TOTS PLEGATS HEM APRÈS UNA MICA MÉS A NEDAR, I JA ESTEM PREPARATS PER QUAN ARRIBI EL BON TEMPS.

- **PATI**

AQUEST TERCER TRIMESTRE HEM RENOVAT JOCS I JOGUINES DEL PATI, GRÀCIES A L'APORTACIÓ QUE ENS HA FET L'AMIPA. ARA TENIM MÉS CAMIONS I CARRETONS, I TAMBÉ ENS HAN PINTAT JOCS A TERRA. AMB TOT PLEGAT, ENS HO PASSEM MOLT BÉ!

- **TEMPESTA**

EL DIMARTS 7 DE JUNY UNA FORTA TEMPESTA VA DEIXAR EL NOSTRE PATI INUNDAT D'AIGUA QUE S'ESCOLAVA PER TOTES BANDES I COBERT D'UNA CAPA BLANCA DE PEDRES DE LA MIDA D'UN PÈSOL.

LA PEDREGADA VA FER CAURE MOLTES FULLES I BRANQUILLONS DELS ARBRES. LES PLANTES DE L'HORT VAN QUEDAR UNA MICA MALMESES, AIXAFADES I AMB ALGUNES FULLES TRENCADES.

NOTÍCIES D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA:

ANEM A CAL BARÓ

Esponellà:

El dia dos de maig vam anar a cal Baró. Ens van donar els premis dels Jocs Florals i ens van regalar un llibre i un punt de llibre a tots.

De la nostra classe van guanyar en Iurian, la Marina i en David. Els hi van donar un llibre i ens van oferir suc i magdalenes per berenar.

Després vam jugar una estona i ja vam anar cap a l'escola.

Ens van venir a buscar els pares, les mares i també l'autobús.

Jana Moreras i Jordi Mas, 2n

EL RATOLÍ

Esponellà:

En Marc Ribó ha portat un ratolí que arruga el paper, i menja pipes i enciam. És com una bola de pel fina i petitona amb les orelles rodones i la cua llarga. Ve d' Amèrica del Sud, és un gèrvol i es diu Erèvol.

Marina Yani, 1r

EL CRANC

Esponellà:

L'Èrica ha portat un cranc en una peixera.

Té 8 potes i dues pinces. Té una protecció a tot el cos.

És de color lila, blanc, negre i marró.

És artròpode i camina enrere i de costat.

Hem fet acròstics del cranc i l'Èrica ha escrit aquest:

CRANC

Camina de costat.

Respira amb brànquies.

Agafa el menjar amb les pinces.

No vol clor, i és el

Crustaci del meu cor.

Èrica Rodríguez, 1r

Marc Ribó, 2n

EN DALI ARRIBA A LA CLASSE:

Esponellà:

He portat un escarabat a classe. El varem trobar sota el cotxe, al carrer.

És un insecte molt gros i molt bonic. Té quatre antenes, sis potes i dos ulls.

El seu cos és molt dur. Menja restes orgàniques. Es diu Dali per les seves antenes.

Briac Amat,, 1r

Plou gel

Esponellà:

Dia: 7-juny 2011

Avui al matí feia sol i a la tarda, de sobte, ha plogut gel. El pati dels petits ha quedat ple de gel i al nostre pati, la pista estava plena d'aigua.

A la morera li voleiaven les fulles i al pruner hi havia una cascada. Els blocs de gel feien com el dit gros.

Toni Ruíz i Marc Font, 2n

El segon trimestre, la Generalitat de Catalunya ens va portar una pissarra digital que la vam posar a la classe de cycle superior. Els de superior vam estar molt contents. El primer dia no la sabíem fer servir i no sabíem escriure bé però ens hi vam acostumar. La fem servir per anar a internet i per escriure.

Joan Mir Fernández – 5è

ENTREGA DE PREMIS DELS JOCS FLORALS

El dia 2 de maig, a la tarda, els alumnes de l'escola vam anar a Cal Baró a l'acte d'entrega de premis dels jocs florals. Estàvem molt impacients per saber qui guanyaria.

El jurat era en Jesús, la Sílvia, l'Anna i la Rosa (l'alcaldesa).

Els guanyadors de cycle inicial van ser: En Iurian, en David i la Marina, de cycle mitja, la Paula, l'Ória, la Judith i l'Iris, i de cycle superior, la Nanouch, la Marta i la Lena.

Després de l'entrega vam sortir a fora i vam berenar, hi havia magdalena i sucs de diferents gustos.

Lluís Marcé Palmada-5è

ENS PINTEN JOCS AL PATI DE L'ESCOLA

Aquest any els pares, mares i mestres han pintat uns jocs al terra, molt tradicionals, com per exemple la cursa de xapes, la xarranca...

Molts nens ja hi hem jugat, són molt divertits. Aquests jocs estan pintats al pati d'infantil i al de primària.

Zenai Macias Badosa - 5è

FEM UNA PARADA DE SANT JORDI

El dissabte 23 d'abril, els alumnes de Cicle Superior vam anar a fer la parada de St. Jordi. Ens vam instal·lar davant l'ajuntament. La veritat és que va venir força gent. Les roses es van vendre quasi totes, en canvi de llibres en van sobrar bastants. A mig matí hi havia xocolata desfeta i melindros i van donar guixos per als nens i nenes perquè dibuixessin al terra. A mi em va agradar molt fer la parada ja que era el meu últim any.

Marta Canadell Darnés 6è

LA MERCÈ, LA SUBSTITUTA D'EN JOAN CARLES

El dia 9 de maig van operar en Joan Carles del genoll i va haver de venir una substituta, la Mercè. Va estar a l'escola més o menys un mes. Venia d'Olot. Era molt simpàtica i s'explicava molt bé. Ens feia català, mates... tot el que ens fa en Joan Carles. Va marxar el 3 de juny: li vam regalar un ram de flors i ens vam fer una foto tots junts. A mi em queia molt bé i em va fer una mica de pena que marxés. ☹

Lena Proust- 6è

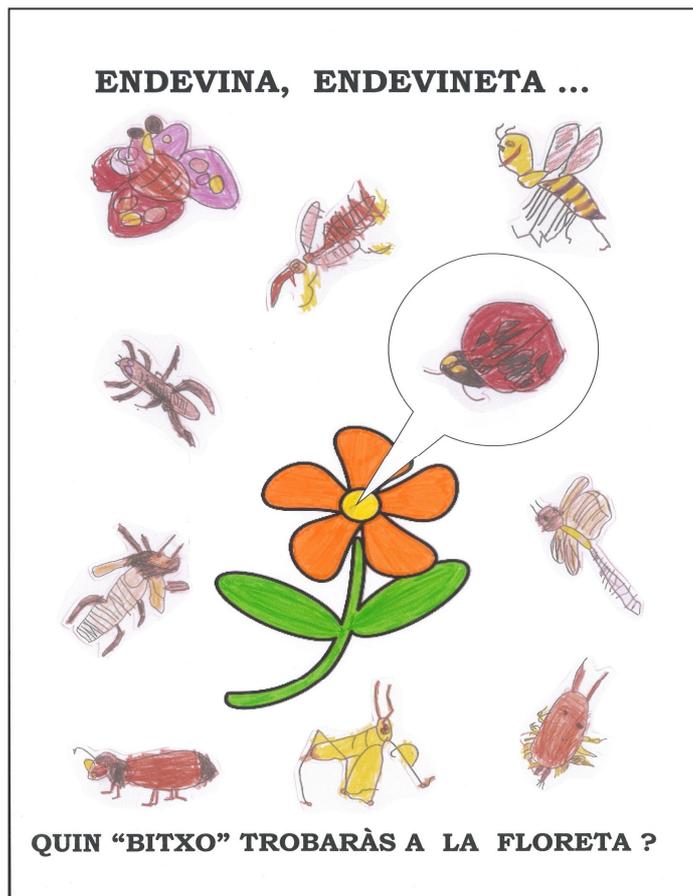
JOCS FLORALS DELS ALUMNES D'EDUCACIÓ INFANTIL

ALUMNES DE P3

Per als Jocs Florals d'enguany els nens i nenes de P-3 hem realitzat un recull d'endevinalles d'insectes. Com que era la primavera i sovint parlem dels "bitxos" que hi ha i en trobem molts al pati, vam decidir conèixer-los millor.

A l'aula, primer es va fer un llistat dels insectes que havíem vist alguna vegada i/o coneixíem més. Llavors entre tots vàrem anar dient "pistes" de cadascun per poder-ne fer l'endevinalla.

Després d'observar-los bé, alguns de vius i de veritat i d'altres mirant-los en els llibres o a l'ordinador, cada nen/a en va escollir un per fer el dibuix. Així doncs, entre tots va sortir aquest conte tan bonic i que podeu veure la portada a continuació.

El nostre treball va ser premiat amb dos contes molt bonics per a la classe i també es va obsequiar a tots els participants amb un punt de llibre de record i un llapis.

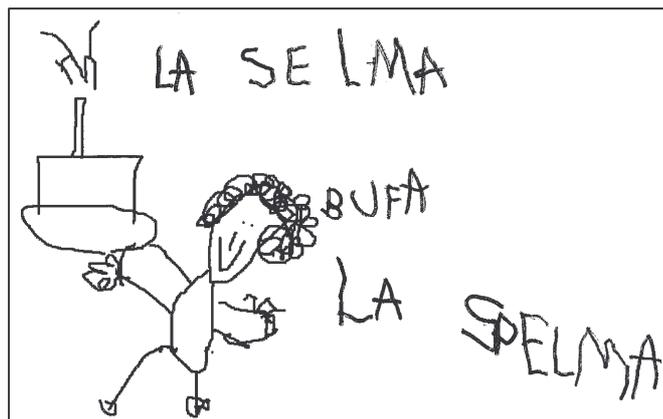

ALUMNES DE P4

Els nens i nenes de P4 vam participar als Jocs Florals fent rodolins que havíem creat a partir del nom de cadascú. Ens vam engrescar molt buscant paraules que rimessin amb els nostres noms, en teníem moltes, i cada alumne/a va escollir la que li va agradar més per construir el seu rodolí.

A partir d'aquí, com que ara ja sabem fer dibuixos amb l'ordinador, vam pensar que seria una bona idea fer-hi els dibuixos dels rodolins. Ens va costar una mica, però ajudant-nos els uns als altres ens en vam sortir.

A continuació teniu el recull que vam fer:

El dia de l'entrega de premis cadascú va dir el seu rodolí en veu alta, i el jurat ens va donar el premi: dos contes molt divertits per la classe.

ALUMNES DE P5

Participar de la convocatòria dels *Jocs Florals* ens va animar a elaborar i/o variar diferents textos: dites, rodolins, endevinalles, contes, llegendes, cançons... Per tant, arribada la data d'entrega de premis a *Cal Baró* només calia seleccionar aquelles produccions que preferíem presentar al públic. En finalitzar la nostra lectura vam recollir l'aplaudiment de totes les persones assistents i del jurat que presidia l'acte, diversos obsequis en reconeixement de l'esforç realitzat i evidentment molta il·lusió per continuar gaudint del plaer de llegir i escriure.

Alguns dels nostres treballs:

TINC MOLTES RODAS I SÓC
LLARG. NO TINC ALAS I NO
BAX PER LA BIA. TINC
RAMOLC I BAX PER LA CARAT
ERA. QUI SÓC?

SÓC RODONA COM UNA PILOTA.
QUINA FIGURA SÓC?

TINC OLSCA QUATRAPOTAS I UNA CUA.
QUI SÓC?

SÓC LLARGA I NO SÓC UN CUC.
EM DESPLASU FEN ESAS. QUI SÓC?

TINC TRES PUNXES TRES
CUSTATS.

QUINA FIGURA SÓC?

SÓC UNA MITJA LLUNA
DE COL GROS I COLL GRUXOT.

TINC CURONE DA PUNXAS AL CAP.
QUI SÓC?

A LABRIL GRANOTAS MIL.

PEL MARG FLOS PER TOTAS PARS.

UNA PRINCESA VA FE UN PATO
EN EL PAISAP DEL SABO.

LONA BALLA COM UNA MONA
I ES AGIL COM UNA PAPALLONA.

~~SAN JORDI I EL GAT~~
~~SAN JORDI NO TANIA CAP~~
~~CRVALL (3)~~
MOT L'OL VA MATAR EL GATO
VA SAN JORDI LA RAONA VA SAL
VA (3)
I UN CAP BLANC LI VA DUNA.

PREMIS JOCS FLORALS: CICLE INICIAL

David Menció, 1r

CAL·LIGRAMA: EL MUSSOL

POEMA: LA PRIMAVERA

Hola primavera:
has tornat!
Sento els ocells
i veig que el til·ler ha
canviat.
M'agrada l'olor de les flors
i noto el gust de maduixa.
Toco sorra molla
i sento en Levi
que a la cuina
remena l'olla.

Marina Yani, 1r

POEMA: LES ORENETES

Veig molts ocells
voleiant pel cel blau.
Es posen a les branques del til·ler
per reposar i agafar alè.
Són de color negre i blanc
i tota l'estona van piulant.
Sembla que juguin a atrapar.
Que bé que s'ho deuen passar!

Jurian Farrats, 2n

A

PREMIS JOCS FLORALS: CICLE MITJÀ

L'AMANIDA DE PASTANAGA

Vet aquí un dia en un planeta molt llunyà un cuiner que tenia un restaurant molt conegut que es deia ToT cAp A dInS.

El planeta es deia Bocalàndia i tenia forma de boca.

Quan algú volia entrar, la llengua de la boca es feia llarga, les naus es posaven sobre la llengua i entraven a dins el restaurant .

El cuiner es deia Pastanaga. El menjar que li sortia millor era l'amanida de pastanaga, enciam, tomàquet, olives...

Però aquella amanida no era tan fàcil, totes les persones que ho intentaven els hi sortia un plat de macarrons.

Un dia el restaurant es va anar emplenant de gent gent i més gent. El cuiner no sabia què passava. La gent no parava de demanar amanida. Les trenta primeres els hi va sortir molt bé. Els clients van estar molt contents i no paraven de demanar-ne més, més i més. El cuiner Pastanaga es va posar molt nerviós. Va picar de mans i de les portes van sortir més cuiners. Ells van començar a fer amanides, però no sortia bé. No us penseu que no en sabien, és perquè el malvat Caramel de llimona els va fer una poció de llimona perquè no els hi sortís bé.

El cuiner Pastanaga li va dir:

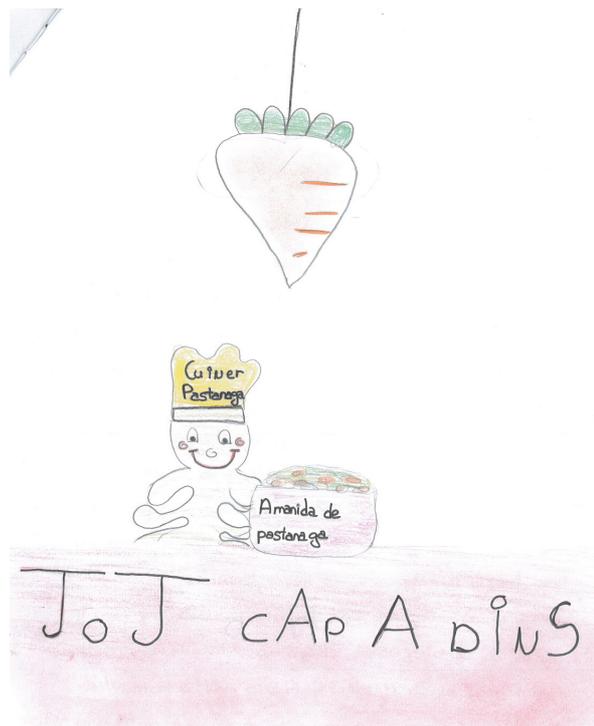
-Caramel de llimona, vine un moment! Per què fas això?

-Perquè tinc enveja de tu que tinguis tants clients al teu restaurant.

-Fem una cosa Caramel de llimona, fem les paus i et deixaré ser un membre del meu restaurant ToT cAp A dInS. Et sembla bé?

Van ser molt amics i el restaurant va anar molt bé.

Òria Busquets Casadevall 4t C.M.

Vilarnima 4rt

Les dues criades

Un dia una nena li va dir a la seva mare:

- Mira, mama, ja m'he cansat d'estar tot el dia a casa!
- Filla meva, encara ets molt petita per sortir a fora. No te'n recordes l'altra vegada que vas sortir al carrer?
- Sí, si que m'enrecordo. Vaig sortir a fora; em van veure uns senyors i quasi que m'agafen i se m'emporten.
- És per això que no vull que surtis a fora fins que tinguis 16 anys, m'has entès filla.
- Sí, mama.

Una nit sense que els seus pares se n'adonessin va sortir amb una llanterna de cap i un impermeable perquè hi havien molts núvols grisos. L'endemà al dematí els seus pares la van cridar per esmorzar dues vegades i a la tercera com que no baixava van anar a veure què passava a dalt i van veure que la nena no hi era. Tots dos es van espantar molt. Li van anar a dir a un policia si l'havia vist i va dir que no. Van anar a veure l'alcaldeessa i també va dir que no l'havia vist. A casa seva van buscar el telèfon de tota la gent del poble. Tothom deia que no. Al final van ser ells els que van dir que l'anirien a buscar. Mentrestant la nena va passar per un poble. Tothom li anava dient coses:

- Per què portes un sac? -va dir un, observant el sac.
- Que macos aquests pantalons de triangles! -va dir un altre.
- On has comprat aquestes sabates? -van dir un parell de persones.
- Em podeu deixar estar que vull que no m'atrapin! -va cridar la nena perquè la sentís tot el poble.
- Qui no vols que t'atrapin? -van dir tot el poble encuriolit.
- Uns senyors alts amb bigoti i barba, amb escopetes, espases i pistoles. Van vestits de negre amb una màscara molt brillant.
- Tranquil.la nena, per aquest poble fa més de 20 anys que no hi ha dolents ni lladres. Alguns diuen que com que els portaven a la presó, es van retirar. I d'altres diuen que hi havia una fada que els espantava. Però tu vols marxar, no? -va dir una nena.
- Sí, vull marxar. -va dir la nena.
- Doncs si vols marxar només hi ha un lloc segur.
- Quin és? Que hi vull anar! - va dir la nena ben contenta.
- Una casa molt gran que hi viu una bruixa molt dolenta. Només hi deixa entrar a qui li fa un treball de casa i si el fa malament se'l menja per dinar o per sopar! -va dir una vella.
- Jo hi aniré i aconseguiré fer un bon treball! -va dir la nena.
- Visca la visitant! Visca! -van cridar tots.

La nena va anar marxant ben contenta cap a casa la bruixa. Va veure un cartell que deia: Casa de la Bruixa. La nena va picar la porta i va dir:

- Que hi ha algú?

I de dintre es va sentir un:

- Ha ha ha, hi hi hi, ho ho ho, entra nena! Tu seràs la meva criada! - va dir la veu.
- És la bruixa! -va pensar la nena.

La nena va entrar a dins, i la bruixa li va donar un full de tot el que havia de fer al matí, a la tarda i al vespre. Havia de treballar tot el sant dia. La bruixa va cridar:

- Espavila't que tens molta feina!!!

Els pares es van cansar de buscar la nena i al cap d'un anys van adoptar una nena. I era igual que l'altra! Li encantava sortir de casa.

Un dia mentre els pares estaven dinant va marxar de casa i va arribar en un poble que semblava una selva. I la nena va preguntar a una senyora:

- Què li ha passat a aquest poble?
- Res -va dir la senyora.
- I com és que hi ha aquesta selva?
- És perquè estem fent un anunci.
- Em pensava que era una selva.
- Si vols una selva vés a casa de la bruixa.
- Però on és aquesta casa?
- Al camí de rodones al Carrer de la Bruixa i al cartell Casa de la Bruixa.

Al cap d'una estona ja hi va ser. Va picar la porta i es va sentir un:

- Ha ha ha, hi hi hi, ho ho ho; entra nena, no tinguis por! Tu seràs la meva segona criada!
- Senyora però què diu! Segona!
- Sí, perquè aquesta és la meva primera criada, tu seràs la segona.
- Un moment, aquesta nena s'assembla a la de la foto que em van donar els meus pares. Això vol dir que tu ets la meva germana.

Les nenes van fer de criades durant 2 anys i el tercer els seus pares les van trobar i se les van emportar a casa. Vet aquí un gos i vet aquí un gat i aquest conte s'ha acabat.

La fada i l'ogre

Fa molts i molts anys hi havia un ogre, però no un ogre lleig verd i fastigós sinó amable , maco , rosa i carinyós.

I una fada que no era maca, simpàtica, ni portava vestit, sinó que era lletja, bruta i verda. Portava uns pantalons i una camisa lletgíssims.

Però la fada vivia en un castell , no lleig brut i verd, sinó rosa, maco net i brillant i tranquil.

I l'ogre no vivia en una cova maca, rosa i brillant i tranquil·la, sinó lletja , verda i bruta.

Però sabeu perquè la casa de l'ogre era lletja i la de la fada era maca? Perquè l'ogre volia ser lleig i fastigós i la fada maca i amable.

Però no podien.

Un dia l'ogre va anar a casa de la fada però li feia molta por anar-hi. Ell volia anar-hi per poder ser dolent.

Quan va arribar, va trucar a la porta, que era rosa i molt maca , però quan va obrir la porta va sortir una fada que deia:

-Tranquil·la, tranquil·la, tranquil·la,...tu pots, tu pots...

L'ogre quan va sentir això se'n va anar corrent però... paf!!!

Al cap d'una estona l'ogre es va despertar i va veure que estava en una casa rosa i neta. Es va tocar per veure si estava sencer i va veure que sí, que estava sencer.

Va veure a la fada i li va dir amb veu tremolosa:

-Emmm poots eensenyarr aaa ser doolent?

-Si però m'has d'ensenyar a ser bona.

-D'acord – Va dir.

-Vaig a buscar un full amb una cosa escrita i quan arribis a casa obre'l.

I li va escriure això que veureu a continuació.

Primer de tot has de:

Rugir fort, vestir-te lleig , no maquillar-te ni depilar-te

Però per molt que et sembli fàcil no ho és.

Ah! I canviat el nom de maco per burro.

Tu fadeta t'has de portar bé, ser maca , simpàtica, t'has de depilar, maquillar, pentinar...

I ho van posar en practica, van estar dia i nit treballant.

- Creieu que ho van aconseguir?

- Doncs no, no ho van aconseguir, però sabeu perquè no ho van aconseguir?

Perquè es van adonar que es millor ser com ets i no voler ser com una altra persona.

L'ogre va veure a la fada i li va dir que ell volia ser com era i la fada li va dir que ella també. Com que es van enamorar, es van casar.

Paula Sigüenza Gironès 4t C.M.

PREMIS JOCS FLORALS: CICLE SUPERIOR

LA ROSA A LA PRIMAVERA

Bonica i vermella
és la rosa una donzella.
La rosa el cor alegre,
Rosa, groga o vermella.

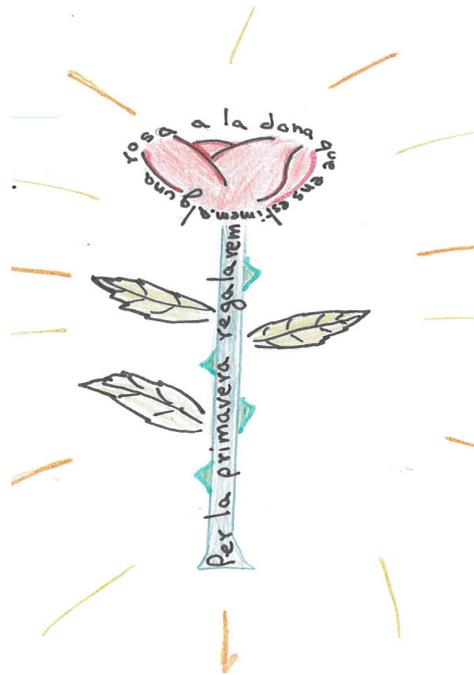
Surt a la primavera
que formosa, diu ella.
A sant Jordi arribarà
Cantant cançons tra-la-ra-la.

La seva cosina rosella
és molt maca com ella.
Presumida i elegant
com mai diria un amant.

Entre llibres interessants,
ella surt entusiasmant,
a la get del seu voltant.

Així passa cada any
acomiantant-nos amb un refrany:

Nanouch Congost Le Moigne – 6è

SANT JORDI 2011

Hola, sóc la Caterina, la futura esposa del domador de dracs, més guapo i més ben plantat St. Jordi.

Sóc la seva futura esposa. Perquè aquí, a la meva ciutat, va passar una cosa molt curiosa.

Era el 23 d'abril, i jo estava a casa com un dia normal. Bé, no era un dia qualsevol. Aquella setmana era molt perillosa perquè per allà els voltants, rondava un virus cibernètic,, aquest virus, agafava les persones i els xuclava l'energia perquè s'havia sentit a dir que volia construir un robot gegant amb totes les qualitats de les persones. També s'havia sentit a dir que el robot tindria forma de drac.

Quan el drac va arribar, com totes les persones i animals havia de menjar,

Cada dia li donàvem un electrodomèstic, i es clar, el final es van acabar i va estar una setmana sense menjar i es va tornar boig, al cap d'una setmana vam veure que havien desaparegut persones i s'ha sentit a dir (aquí tot se sent a dir) que el "Robodrac" que així es diu el monstre, els ha segrestat.

Aquest drac, viu a les afores de la ciutat, i jo, no sé perquè, m'hi vaig acostar.

No estava gaire espantada però de sobte vaig sentir que alguna cosa s'acostava.

Em vaig girar i vaig veure que era el drac.

No vaig cridar, com haurien fer moltes, però si que vaig contar a deu per dins.. ho vaig fer perquè jo m'esvero de seguida.

Em va dir que no em faria mal, que només volia companyia.

Jo per dintre amb vaig dir "oooh" i li vaig prometre que passaria uns dies allà amb ell.

Al cap d'uns dies, el meu pare va començar a patir i va trucar a l'oficina de domadors perquè en vingués un a domar el drac. Va venir St. Jordi.

Jo li estava preparant el dinar al drac i vaig sentir com un soroll d'un cotxe o d'una moto.

Era St. Jordi que venia amb el seu cotxe, va sortir del cotxe, es va treure les ulleres de sol i va treure una corda.

Em va dir que no parís, que ell em salvaria. Li vaig explicar tot i em va dir que no li faria res, que només se l'emportaria a la granja de dracs per domar-lo.

Jo em vaig enamorar d'ell a primera vista i ell també.

Va trucar a una grua perquè el vingués a buscar i quan va venir jo i St. Jordi van anar a la ciutat i ho vam celebrar.

Ell es va quedar uns dies al poble i ens vam anar coneixent més.

Em va dir que tornaria aviat, que em trucaria cada dia, i que quan tornés ja ens podríem casar.

I així és com el vaig conèixer.

Ara estic estirada el sofà esperant que el sopar estigui fer i que em truqui

FEINA: INDECISA

Són les 15:13. Estic a classe d'expressió escrita. La nostra tutora, l'Anna, ens ha dit:

- Avui heu de fer un text que parli del que voleu fer de grans. Ha d'ocupar com a mínim un dels dos folis que us donaré ara. Feu bona lletra i agafeu un diccionari per si de cas. Teniu una hora. Jo ara me'n vaig a una reunió. No parleu gaire, d'acord? I se n'ha anat.

Jo ara estic davant del meu full en blanc. La veritat és que no tinc ni idea del que vull fer de gran. No hi ha cap feina que m'interessi gaire: veterinària, advocada, psicòloga... No ho sé, les trobo molt avorrides, per això no sé que escriure. El pitjor és que tots els meus companys ja han escrit mitja pàgina i jo, la Sònia, encara no he començat. M'ho podria inventar... però es notaria molt. Però tampoc puc posar: "Jo de gran no vull fer res"! He de pensar. A més a més, d'aquí uns anys ja hauré de decidir-ho per anar a l'universitat! I si quan arribi aquest dia encara no sé que vull fer? Seria horrible. M'ho he de pensar JA.

- Sònia! Sònia!

Giro el cap a l'esquerra i em trobo la cara de la Lídia, la meva millor amiga.

- Ei Sònia! Tu que vols fer de gran?

- No ho sé. I tu?

- Jo vull ser actriu. Mira tot el que escrit!

Ostres! La Lídia ja han omplert un full i mig. Ei! Tinc una idea.

Llavors és quan començo a escriure i escriure...

"Són les 8h00 del matí. Baixo a la cuina i preparo una tassa de cafè. Avui és el millor dia de la meua vida: m'he comprat una granja per mi sola. Estic molt feliç. Ara m'acabaré el cafè i aniré a fer una volta.

Al cap de dues hores, quan torno cap a la granja, veig un dels meus nous veïns que ve corrents cap a mi.

- Sònia! Sònia! Tu ets la que ha comprat la granja que hi ha allà, oi? Corre, ves-hi!

Torno corrents cap a la granja i de seguida veig el que ha volgut dir el meu veí: Tot és un enrenou. Els gossos corren i criden com bojos. Les vaques també sembla que estiguin enfadades, com és? Ostres!!! És veritat, m'he descuidat de munyir-les! Quin caos! Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaah!!!

- Sònia?

Giro el cap de cop i veig tota la classe que m'està mirant. Dec haver cridat, com a la meua història, que ja puc llençar a la paperera.

- Què t'ha passat, Sònia? Et trobes bé? Vols que vingui a buscar l'Anna?- em pregunta la Clara, la delegada.

- No cal, Clara, ja em trobo bé- dic jo.

Tinc una idea: faré... pallasso. "No és una feina, és el teu estat natural" diu el meu germà, però sempre se'n riu de mi. A mi no m'agrada que se'n riguin de mi, però m'encanta fer riure els altres. De fet sempre sóc jo la que explica les bromes, i els altres (gairebé) sempre riuen. Sí, pallasso en un circ seria una bona feina...

"Avui és el gran dia. Sóc pallassa en un circ i avui faré la meua primera actuació. Estic molt nerviosa: i si no surt? I si al públic no li fa gràcia el que faig?"

- Sònia! Va, corre, que aviat et tocarà!

- D'a... d'acord! Ara vinc!

El que m'acaba de cridar és en Joan, el director del circ. El cor em fa tres voltes: d'aquí uns minuts estaré al mig de la pista intentant, dic intentant fer riure el públic.

Cinc minuts després ja estic darrere de la cortina. I cinc minuts després ja sentim els aplaudiments del públic. Tot seguit la domadora d'elefants, la Marina, travessa la cortina. Està ben suada. Avui també ha sigut la seva primera actuació.

- Ei, Sònia! Estàs nerviosa?- em pregunta.

- Sss-sí- li contesto.

- Tranquil-la, tot sortirà bé...

- I ara, la nostra pallassa, la Sònia!!!

- Va, Sònia!- diu en Joan empenyent-me cap a la pista.

Surto a la pista i veig centenars de cares que em miren. Hi ha un silenci total. De cop, veig un nen petit, que deu tenir dos o tres anys, que es posa a plorar. Tot seguit, les centenars de cares que em miraven es giren cap al nen. Uns segons després es tornen a girar cap a mi. I, de sobte, tothom es va petar de riure. No sé per què, però tenia la impressió de que se'n reien de mi, però no de gràcia, si no més aviat de pena..."

"La meua primera actuació em va sortir fatal. Però el pitjor encara estava per venir..."

- Sònia, puc parlar amb tu?- em preguntà el director. I, sense esperar resposta, em diu:- Mira, Sònia, la teua actuació ha estat...

Perdona, però lamentable. Entenc que estiguis nerviosa, però també et podries haver esforçat més. Ho sento molt... però estàs despedida."

- Noooooooooooooooooooooooooooooooooooo!!!

Per tercera vegada en mitja hora, giro el cap de cop i torno a veure tota la classe que em mira.

- Sònia, segur que et...

- Que SI!!!

Mitja hora després, he fet cinc textos diferents: grangera, pallassa, advocada, dentista i cantant. Però totes han acabat malament. Tinc dos problemes: no sé que fer de gran i l'Anna em posarà un zero. De fet, ara acaba d'entrar.

-Estàs, Sònia?

Li dono els meus dos fulls ben bruts i plens de ratllades. Ella se'ls mira i em diu:

- Bé, almenys l'ortografia conta bastant per la nota...

Dos dies després, a classe de català, l'Anna ens diu:

- Ara us tornaré els textos que va fer el dilluns.

Els va repartir a tots menys a mi i em va dir:

. Sònia, un deu. Ho has fet molt bé. Tens molt de talent. Has pensat mai en ser escriptora?

Llavors l'he mirat. No està bé de riure's de la gent! Però no semblava que se n'estigués rient. Llavors em va donar el text. I, sí, havia tret un deu. Vaig mirar els meus companys. Gairebé tots feien cara d'enveja. Potser sí que hauria de ser escriptora.

ANGLÈS

Aquest any hem estudiat un animaló molt extrany. Es tracta d'una classe de talp que habita a Canadà i als EEUU. Aquí en teniu el resum:

THE STAR-NOSED MOLE

This is a star-nosed mole.
The star-nosed mole is a small mole that lives in Canada and in the U.S.A.
It's 20 cm. long and it's blackish brown.

It has got a long tail and eleven pairs of fingers on the nose to identify the food.
It eats worms and insects.

It's a good swimmer.
It makes tunnels that exit underwater.
It can smell underwater using bubbles against the objects.

It has got three or four little moles each year.

Its predators are owls, fish and cats.

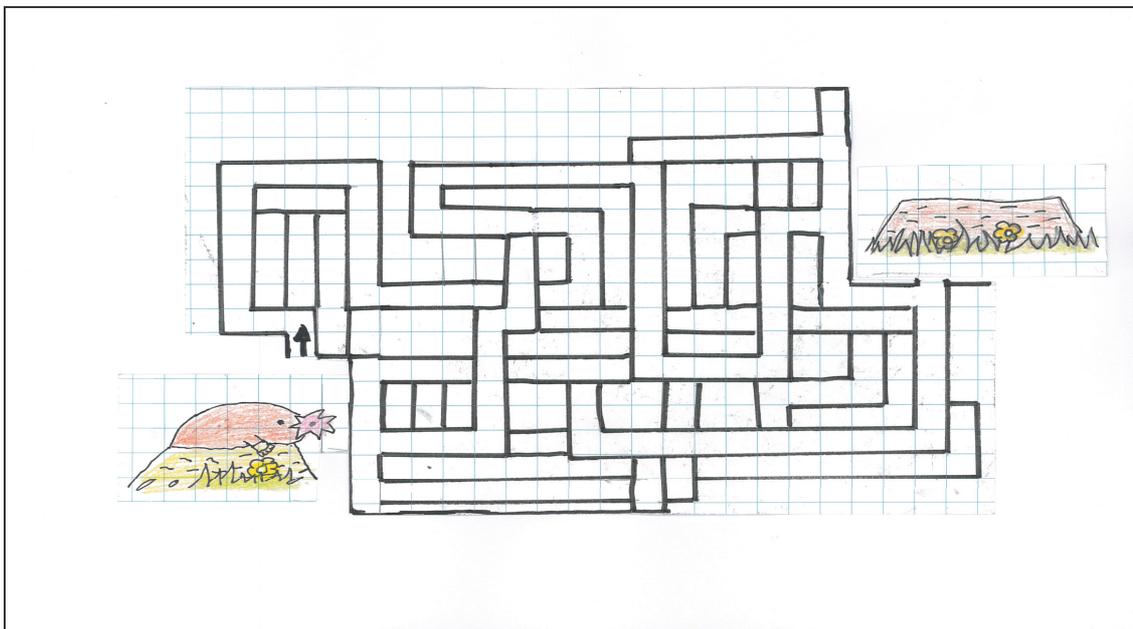

Walt Disney made an animated film with a star-nosed mole.

Si voleu veure aquest animaló en acció podeu trobar-lo a "Youtube The star-nosed mole part two"

Fun zone

Can you help the star-nosed mole?

RODAJOC

El dimarts 22 de març de 2011 es va celebrar al municipi d'Esponellà la cloenda del Rodajoc - Pla de l'Estany.

Els carrers i altres espais del nostre municipi han estat el magnífic escenari de la cloenda del RODAJOC - Pla de l'Estany 2011 i el punt i final al treball interdisciplinari que s'ha dut a terme durant aquests darrers mesos a cada una de les escoles participants.

Per unes hores, més de 300 nens i nenes de 3er de primària (en el nostre cas, també els 4t) de les escoles del Pla de l'Estany s'ha trobat per posar en pràctica els jocs que prèviament havien treballat a les respectives escoles, jocs que s'han distribuït en dues zones, la Plaça de l'església i Cal Baró, dos espais públics amb suficient amplitud per rebre aquest important nombre de nens/es repartits entre els 11 jocs que es trobaven a cada un dels espais. En representació dels diferents continents es va jugar a: Kulla, Batalla dels continents, Suag Ma, Pedra, paper, tisores, Maklot, Els tres pals, Jocs de bales, Mikado, El gat menja la rata, Ver ver aras lama, Passar el cercle i Cursa de xapes. No podem oblidar l'esmorzar de coca, xocolata i poma per recuperar les energies gastades.

Crits, rialles, colors, amistat, cooperació, interrelació... sensacions i moments que han inundat els carrers d'Esponellà durant tot el matí i fins a les 12:30 que s'ha fet una espectacular cloenda amb els tradicionals paracaigudes a la zona de Cal Baró.

MESTRES D'EDUCACIÓ FÍSICA, Consell Esportiu del Pla de l'Estany, alumnes de 1er del CFGS de l'IES Pere Alsius, Centre de Recursos Pedagògics, Pla Educatiu d'Entorn i Ajuntament d'Esponellà han ajuntat esforços per **EDUCAR A TRAVÉS DEL JOC** i fer que la segona edició del Rodajoc - Pla de l'Estany ja sigui una realitat.

TALLER DE GUITARRA

Aquest curs, cada dimecres de 12'15 a 13h, hem fet el taller de guitarra per els nens i nenes de cicle mitjà i superior.

Ha estat una experiència satisfactòria tant pel que fa als nens com pels mestres.

Vam començar el mes de setembre aprenent a afinar les guitarres i tocant només dos acords. Ràpidament vam poder introduir-ne més i tocar diferents ritmes.

Conforme ha anat avançant el curs hem anat aprenent nous acords que ens han permès tocar cançons ja més complicades.

Des d'aquí animem als guitarristes de l'escola que segueixin practicant amb la mateixa il·lusió d'aquest curs. Endavant!

ELS ALUMNES PARLEN.....

"M'ha agradat molt fer guitarra perquè m'agrada la música. Ha anat molt bé perquè no érem gaires i els mestres podien estar més pendents de nosaltres i si no ho enteníem o no sabíem fer un acord ens ajudaven. Espero que el curs que ve en tornem a fer." Paula Sigüenza. 4t.

"A mi el taller de guitarra m'ha agradat molt. M'ha anat molt bé perquè és molt important pel que vull fer de gran. Em fa una mica de pena perquè l'any que ve no en podré fer, però intentaré aprendre'n més." Lena Proust. 6è.

" A mi m'ha agradat molt, perquè n'encanta tocar la guitarra. Ha sigut super diver , hem après moltes coses, moltes notes. A vegades em feia mandra fer-ne però m'agradava igual. Moltes gràcies Gemma i Joan Carles per ensenyar-nos-en." Zenai Macias. 5è.

"A mi guitarra m'ha agradat molt i em fa molta pena que s'hagi acabat perquè l'any que ve no en farem. Encara que a vegades em feia mandra al final m'agradava molt. " Marta Canadell. 6è.

"M'ha agradat molt guitarra i l'any que ve ho faré. És un bona forma de fer guitarra perquè ho fas a l'hora d'escola." Jana Costa. 3r.

"A mi, això de fer guitarra em sembla molt bé! Si voleu que us digui la veritat, no hi ha res que em sembli malament i les cançons que fem són molt maques . Gràcies Gemma i Joan Carles per ensenyar-nos a tocar la GUITARRA !" Martina Flores. 4t

I PER ACABAR... UN CONTE

"No ens voldríem acomiadar sense convidar-vos abans a llegir el conte de Virtudes Choique, una mestra d'una petita escola enmig de les muntanyes. Si bé els temps han anat canviant, i la realitat de la nostra escola es va allunyant cada vegada més de la del conte, encara hi trobaríem algunes similituds, sobretot en els seus orígens. La Virtudes, fent honor al seu nom, ens obsequia amb la seva mirada i la converteix en la base del seu ofici; tot i així, la seva essència va més enllà de l'escola i es transforma en una actitud davant la vida. Esperem que la seva lectura, a aquells qui ho vulgueu, us l'encomani.

Que passeu molt bon estiu!"

VIRTUDES CHOIQUE de *Carlos Joaquín Durán*.

Había una vez una escuela en medio de las montañas. Los chicos que iban a aquel lugar a estudiar, llegaban a caballo, en burro, en mula y en patas.

Como suele suceder en estas escuelitas perdidas, el lugar tenía una sola maestra; una solita, que amasaba el pan, trabajaba una quintita, hacía sonar la campana y también hacía la limpieza.

Me olvidaba: la maestra de aquella escuela se llamaba Virtudes Choique. Era una morocha más linda que el 25 de mayo. Y me olvidaba de otra cosa: Virtudes Choique ordeñaba cuatro cabras, y encima era una maestra de inventos, cuentos y expediciones. (Como ven, hay maestras y maestras). Esta del cuento, vivía en la escuela. Al final de la hilera de bancos tenía un catre y una cocinita. Allí vivía, cantaba con la guitarra y allí sabía golpear la caja y el bombo.

Y ahora viene la parte de los chicos.

Los chicos no se perdían un solo día de clase. Principalmente porque la señorita Virtudes tenía tiempo para ellos. Además sabía hacer mimos, de vez en cuando jugaba al fútbol con ellos. En último lugar estaba el mate cocido de leche de cabra, que Virtudes servía cada mañana. La cuestión es que un día Apolinario Sosa volvió al rancho y dijo a sus padres:

-¡Miren, miren...! ¡Miren lo que me ha puesto la maestra en el cuaderno!

El padre y la madre miraron, y vieron unas letras coloradas. Como no sabían leer, pidieron al hijo que les dijera; entonces Apolinario leyó:

-“Señores padres: les informo que su hijo Apolinario es el mejor alumno”.

Los padres de Apolinario abrazaron al hijo, porque si la maestra había escrito aquello, ellos se sentían bendecidos por Dios.

Sin embargo, al día siguiente, otra chica llevó a su casa algo parecido.

Esta chica se llamaba Juanita Chuspas, y voló con su mula al rancho para mostrar lo que había escrito la maestra:

-“Señores padres: les informo que su hija Juanita es la mejor alumna”.

Y acá no iba a terminar la cosa. Al otro día, Melchorcito Guare llegó a su rancho chillando como loco de alegría:

-“¡Mire, mamita...! ¡Mire, tata...! La maestra me ha puesto una felicitación de color colorado, acá. Vean:

-“Señores padres: les informo que su hijo Melchor es el mejor alumno”.

Así los cincuenta y seis alumnos de la escuela llevaron a sus ranchos una nota que aseguraba: “Su hijo es el mejor alumno”. Y así hubiera quedado todo, si el hijo del boticario no hubiera llevado su felicitación. Porque, les cuento: el boticario, don Pantaleón Minoguye, apenas se enteró de que su hijo era el mejor alumno, dijo:

-“Vamos a hacer una fiesta. ¡Mi hijo es el mejor de toda la región! Sí. Hay que hacer un asado con baile”.

El hijo de Pantaleón Minoguye ha honrado a su padre, y por eso lo voy a celebrar como Dios manda.

El boticario escribió una carta a la señorita Virtudes. La carta decía:

-“Mi estimadísima y hermosísima maestra: el sábado que viene voy a dar un asado en honor de mi hijo.

Usted es la primera invitada. Le pido que avise a los demás alumnos, para que vengan al asado con sus padres.

Muchas gracias. Beso sus pies, Pantaleón Minoguye; boticario”.

Imagínese el revuelo que se armó.

Ese día cada chico voló a su casa para avisar del convite. Y como sucede siempre entre la gente sencilla, nadie faltó a la fiesta. Bien sabe el pobre cuánto valor tiene reunirse, festejar, reírse un rato, cantar, saludarse, brindar y comer un asadito de cordero.

Por eso, ese sábado todo el mundo bajó hasta la casita del boticario, que estaba de lo más adornada. Ya estaba el asador, la pava con el mate, varias fuentes con pastelitos, y tres mesas puestas una al lado de la otra.

Enseguida se armó la fiesta. Mientras la señorita Virtudes Choique cantaba una baguala, el mate iba de mano en mano, y la carne del cordero se iba dorando.

Por fin, don Pantaleón, el boticario, dio unas palmadas y pidió silencio. Todos prestaron atención. Seguramente iba a comunicar una noticia importante, ya que el convite era un festejo. Don Pantaleón tomó un banquito, lo puso en medio del patio y se subió. Después hizo ejem, ejem, y sacando un papelito leyó el siguiente discurso:

-“Señoras, señores, vecinos, niños. ¡Queridos convidados! Los he reunido a comer el asado aquí presente, para festejar una noticia que me llena de orgullo. Mi hijo, mi muchachito, acaba de ser nombrado por la maestra, doña Virtudes Choique, el mejor alumno. Así es. Nada más, ni nada menos...”

El hijo del boticario se acercó al padre, y le dio un vaso con vino. Entonces el boticario levantó el vaso y continuó:

-“Por eso, señoras y señores, los invito a levantar el vaso y brindar por este hijo que ha honrado a sus padres, a su apellido, y a su país. He dicho”.

Contra lo esperado, nadie levantó el vaso. Nadie aplaudió. Nadie dijo ni mu.

Al revés. Padres y madres empezaron a mirarse unos a otros, bastante serios. El primero en protestar fue el papá de Apolinario Sosa:

-“Yo no brindo nada. Acá el único mejor alumno es mi chico, el Apolinario”.

Ahí nomás se adelantó colorado de rabia el padre de Juanita Chuspas, para retrucar:

-“¡Qué están diciendo, pues! Acá la única mejorcita de todos es la Juana, mi muchachita”.

Pero ya empezaban los gritos de los demás, porque cada cual desmentía al otro diciendo que no, que el mejor alumno era su hijo. Y que se dejaran de andar diciendo mentiras. A punto de que don Sixto Pillén agarrara de las trenzas a doña Dominga Llanos, y todo se fuera para el lado del demonio, pudo oírse la voz firme de la señorita Virtudes Choique.

-“¡Párense...! ¡Cuidado con lo que estén por hacer...! ¡Esto es una fiesta!”.

La gente bajo las manos y se quedó quieta.

Todos miraban fiero a la maestra. Por fin, uno dijo:

-Maestra: usted ha dicho mentira. Usted ha dicho a todos lo mismo.

Entonces sucedió algo notable. Virtudes Choique empezó a reírse loca de contenta. Por fin dijo:

-“Bueno. Ya veo que ni acá puedo dejar de enseñar. Escuchen bien, y abran las orejas. Pero abran también el corazón. Porque si no entienden, adiós fiesta. Yo seré la primera en marcharme.

Todos fueron tomando asiento. Entonces la señorita habló así:

-“Yo no he mentado. He dicho la verdad. Verdad que pocos ven, y por eso no me creen. Voy a darles ejemplo de que digo verdad: “Cuando digo que Melchor Guare es el mejor, no miento. Melchorcito no sabrá de tablas de multiplicar, pero es el mejor arquero de la escuela, cuando jugamos al fútbol... Cuando digo que Juanita Chuspas es la mejor, no miento. Porque si bien anda floja en Historia, es la más cariñosa de todas...”

Y cuando digo que Apolinario Sosa es mi mejor alumno, tampoco miento. Y Dios es testigo que aunque es desprolijo, es el más dispuesto para ayudar a lo que sea...”

Tampoco miento cuando digo que aquel es el mejor en matemáticas... pero me callo si no es servicial.

Y aquel otro, es el más prolijo, pero me callo si le cuesta prestar algún útil a sus compañeros.

Y aquella otra es peleadora, pero escribe unas poesías preciosas.

Y aquel, que es poco hábil jugando a la pelota, es mi mejor alumno en dibujo.

Y aquella es mi peor alumna en ortografía, ¡pero es la mejor de todos a la hora del trabajo manual!

¿Debo seguir explicando? ¿Acaso no entendieron? Soy la maestra y debo construir el mundo con estos chicos. Pues entonces, ¿con qué levantaré la patria? ¿Con lo mejor o con lo peor?”

Todos habían ido bajando la mirada. Los padres estaban más bien serios. Los hijos sonreían contentos. Poco a poco cada cual fue buscando a su chico. Y lo miró con ojos nuevos. Porque siempre habían visto principalmente los defectos y ahora empezaban a sospechar que cada defecto tiene una virtud que le hace contrapeso. Y que es cuestión de subrayar, estimular y premiar lo mejor.

Porque con eso se construye mejor.

Cuenta la historia que el boticario rompió el largo silencio. Dijo:

-“¡A comer...! ¡La carne ya está a punto, y el festejo hay que multiplicarlo por cincuenta y seis...!”

Comieron más que nunca. Brindaron. Jugaron a la taba. Al truco. A la escoba de quince. Y bailaron hasta las cuatro de la tarde.

